

Transporten til Iasi Amt, Rumænien

Transport nr 34. Perioden 04 – 10 September 2006

Efter mange telefonopkald og afhentning af effekter fra nær og fjern, havde vi atter lageret fuld af, de effekter, som vi i forbindelse med afvikling af den tidligere transport, havde aftalt med vore nye modtagere.

Lastbilen blev læsset torsdagen før afrejsen, således at vi kunne mødes på tolden i Cluj-Napoca mandag d.04 September.

Sammen med vores faste partner Mr J. Felmeri, gennemførtes toldbehandlingen rimelig hurtigt, hvilket betød, at trods to timers forsinkelse, grundet et break down af toldens computer net, lykkedes det os at gennemføre den planlagte del-aflæsning hos Umanitare "Filantrop" tidsnok til, at lastvognen kunne nå byen Iasi, ca 20 km fra den Moldaviske grænse mod øst, klar til at blive guidet til første aflæsningssted tirsdag morgen kl 08.00.

Vi fandt lastbilen på aftalte sted, ved indkørslen til Iasi, vækkede chaufføren, som staks startede op og fulgte os ud til Nicolina skole, hvor første aflæsning fandt sted.

Alt var aftalt og skolens personale var klar til at modtage, hvorfor vi hurtigt kunne fortsætte til Maternal Centret i udkanten af byen.

Som nævnt i tidligere rapporter, er centrets opgave, at hjælpe- og lære unge gravide piger i alderen 12 – 18 år, som ikke har et hjem, at gennemføre en almindelig husholdning, samt ikke mindst, at passe og pleje sit nyfødte barn. Vores hjælp her er fortrinsvis møbler, børnemøbler, almindeligt køkkenudstyr og tøj til mødrene. Det er altid en fornøjelse at komme her, hvor hver ting vi bringer er velkommen og bliver taget i brug, så snart de unge piger får et bosted og forlader hjemmet.

Herefter kørte vi ud til skolen i landsbyen Stejarii, lidt nord for Iasi. En mindre skole, som nu fik gode danske skolemøbler, tavler samt skriveborde med kontorstole, hvor sidstnævnte vil fungere som katedre. Der var stor glæde hos skolens lærere, ikke mindst for kasserne med tøj til børnene. Efter en kort instruktion omkring justering af møblerne, fortsatte vi ad de små veje, mod skolen i byen Mihai Kogalniceaneau. Her har vi også været før, i samme ærinde, men efter en storm for ca tre år siden, styrtede det meste af skolen sammen og en vildfarende bilist kørte gennem den ene gavl, hvorefter man besluttede at bygge en ny skole. I de tre år der er gået, har skolen dels brugt loftsrum på det lokale sygehus, dels i en forskudt undervisnings tid, lokaler på en anden skole. En yderst anstrengt form for skolegang, men det var eneste mulighed. Den nye skole har lyse lokaler, med centralvarme, toiletter og er en ekstrem god ramme for undervisningen, i forhold til tidligere. Vi havde lidt udstyr med til skolen og fortsatte hurtigt 15 km længere, til skolen i byen Sipote.

En meget velholdt skole, hvor de eksisterende møbler umiddelbar så meget gode ud, men det velholdte ydre skjulte et meget nedslidt og vakkeltvort stiel, som efter mange års brug, nu måtte give op.

En meget taknemlig skoleleder modtog os og havde svært ved at tro sine egne øjne, da vi bar stole og borde ind i skolen. Som nævnt tidligere, fulgte der skriveborde og stole med til lærerne, hvilket bestemt ikke bragte skår i glæden. Også her suppleredes der med tøj til børnene.

Sidste aflæsning gjaldt lægeklinikken i byen Plugari, ca 8 km længere ud ad vejen.

I mere end et år, havde man bedt os om hjælp til udstyret i tandlæge klinikken. En opgave, som vi nu endelig kunne løse, i kraft af en opringning i DK, hvor man spurgte om vi havde brug for en klinik.

Vi afmonterede al udstyret, pakkede det forsigtigt ned i kasser og fragtede det til vores lager i Rødebro.

Nu havde det fundet sin nye ejer, men manglede blot at blive genmonteret. Hertil var der lavet aftale med en specialist, som ville begynde ugen efter. Atter stor glæde for alle.

I samarbejde den tidligere borgmester i Plugari, havde vi for nogle år siden fornyet den lokale skoles møblement, samt bragt udstyr med til lægeklinikken.

Plugari ligger langt ude i landskabet, tæt på amtsgrænsen, hvor dårlige veje gør det svært for alle, men især for de læger, som har denne del af amtet som arbejdsplads. Typisk kunne man møde lægen én gang i ugen i byen, hvilket betød, at man måtte gå, eller i bedre fald, tage hestevognen i brug. Konsultationen foregik i et lille mørkt kontor i en af kommunens huse. Kunne lægen ikke klare situationen, måtte man vente i timer, før en ambulance kunne nå ud af de dårlige veje, for derefter at gennemføre transporten til sygehuset. En næsten umenneskelig situation.

Vi blev bedt om, i samarbejde med lægen, at hjælpe med udstyr til etablering af en klinik i Plugari. Det nødvendige udstyr blev fundet, hvor det lykkedes os, at bringe en Elektrokardiograf, som var lægens store ønske, en fødestol / seng, undersøgelseslejer og et par hospitalssenge, som blev brugt til, dels at vente på ambulancen, dels som sygeseng, hvis lægen selv kunne klare helbredelsen lokalt.

Venteværelset er fælles for læge- og tandlægepatienter og her går snakken livligt, for det er jo sjældent, at man møder sine naboer, når vejssystemet består af dårligt vedligeholdte jordveje, som netop i dette område. Dog har man nu repareret en del af "hovedvejen", således at trafikken glider lidt lettere til Iasi og Botusani.

I amternes yderområder, finder vi ofte samme situation, i forbindelse med lægernes arbejdsforhold. Hvis man har et rum til lægen, er det oftest et kakkelovns opvarmet rum, uden rindende vand, med en gammel udslidt briks, måske et glasskab med et par instrumenter og en enkelt pære i loftet som eneste lyskilde. I sådanne situationer omtaler vi ofte "Plugari modellen", men stiller samtidig krav om kommunal støtte og et aftalt samarbejde mellem læger og det lokale bystyre, hvis vi skal hjælpe.

Efter aflæsningen var chaufføren klar til at laste materiale til DK og skyndte sig til næste job. Vi kørte tilbage til Iasi, og næste dag besøgte vi fem andre landsbyer i en ny kommune, hvor vi, sammen med derværende borgmester og skolelederne bestemte, hvordan vi kan hjælpe dem, især med fokus på de fattige, de handicappede og børn i nød.

Med venlig hilsen

Arne Vindbjerg
East European Children Aid